

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4552/2025
03.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, др Илије Зиндовића, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Зоран Раденковић, адвокат из ..., против туженог АД "Електромрежа Србије" Београд, кога заступа пуномоћник Иван Лачњевац, адвокат из ..., ради накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 932/24 од 12.11.2024. године, у седници одржаној 03.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 932/24 од 12.11.2024. године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 932/24 од 12.11.2024. године

Образложење

Решењем Основног суда у Панчеву П 2414/23 од 24.07.2024. године, одбачена је тужба тужиоца као недозвољена.

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж 932/24 од 12.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Панчеву П 2414/23 од 24.07.2024. године, док је ставом другим изреке, одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка, као неоснован.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде за стварну службеност. Побијано решење донето је на основу утврђеног чињеничног стања да је за предметну катастарску парцелу донето решење о непотпуној експропријацији бр. VIII-51-413-27/23 од 25.01.2024. године, које је постало правноснажно 23.02.2024. године, а да је непотпуну експропријацију поднет пре подношења тужбе, у смислу одредбе члана 56. Закона о експропријацији ("Службени гласник РС", бр. 53/95...20/2009). Решење којим одбацује тужбу суд доноси у поступку претходног испитивања тужбе, применом одредбе члана 294. Закона о парничном поступку. Погрешна примена процесне одредбе процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка, а то није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде за стварну службеност тужилац је поднео 21.12.2023. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 420. став 1. истог Закона, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2.).

Имајући у виду да је побијано решење другостепеног суда, којим је поступак правноснажно окончан одбачајем тужбе, донето у имовинскоправном спору у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3., у вези члана 420. став 2. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413., у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**